

De wereld van de Haagse kunstenaar, 86 – Ingrid Stassen

Walter van Teeffelen

donderdag 26 april 2018, 12:20

Ingrid Stassen 2e v.r.

Op de schilderijen van Ingrid Stassen zie je weilanden, zeegezichten, moerasgebieden, heftige rode en blauwe vlakken en oranje-gele woestijnebergten. Althans, dat kun je erin zien als je de werken van een afstandje bekijkt. Aan de muren van haar woonhuis hangen er verschillende van groot formaat. Een aantal horizontaal, een vierkante en drie verticaal. Ik zag haar werk voor het eerst door het venster van Galerie 44 in de Molenstraat waar ze t/m 23 mei 2018 een solo-expositie heeft.

Ik spreek met Ingrid in haar woonhuis in een mooie buurt vlakbij Madurodam. Ze vertelt dat ze al lang schildert. Aanvankelijk was het een hobby, naast haar carrière als HRM-manager in het bedrijfsleven. Op een zeker moment miste ze iets en ging ze haar licht opsteken bij verschillende beeldend kunstenaars. In 2004 werd ze toegelaten tot de *Vrije Academie* en volgde daar haar opleiding. De meest inspirerende docent bij de Academie was voor haar Zhuang Hong Yi, een inmiddels internationaal bekend kunstenaar. Van hem leerde ze, naast werken met verschillende soorten inkt en acryl op rijstpapier, vooral de kracht van het onbevangen creëren en het intuïtief reageren op wat ontstaat. Eenmaal aan de slag in haar atelier werkte ze aanvankelijk met verdunde acrylverf, kwasten en kleine platte messen. Maar toen kwam een goede vriendin op bezoek, die ook schildert.

Andere techniek

"Zij had grote paletmessen bij zich. Dat vereist een andere werkwijze, een andere techniek, vrijer en gewaagder." Een van de werken die aldus in 2015 tot stand kwam, ' *The golden mountain of hope*, 100 x 120, acryl op doek, bestempelt Ingrid als haar eerste sleutelwerk, een werk dat een wending in haar werk betekende richting met name grote, kleurrijke, geabstraheerde werken, acrylverf op doek, laag over laag, haar intuïtie volgend.

Met haar bijzondere titels geeft ze de kijker een ingang, terwijl er altijd de nodige interpretatiemogelijkheden over blijven.

Ze heeft nog een sleutelwerk, ook uit 2015, *I love Paris*, 150 x 50 cm, acryl op doek. Het is het werk dat staat op de uitnodiging voor haar eerste solo-expositie. Dat was in 2016 bij *bulthaup*. "Mijn zus kent iemand van dit high-end keukenbedrijf op de Binckhorstlaan. Bij haar thuis zag hij mijn schilderijen en dat liet hem niet meer los. Was het niet mogelijk mijn werken te exposeren in hun showroom? De combinatie van de strakke eigentijdse keukens met mijn kleurige schilderijen? De solo-expositie kwam er en werd zeer goed ontvangen. De opening in juni 2016 was drukbezocht en geslaagd en in oktober konden we een link leggen naar *Art The Hague*, de jaarlijkse kunstbeurs in de vrijwel naastgelegen Fokker Terminal."

Minder dan twee jaar later heeft Ingrid haar inmiddels 5^e solo-expositie en daar is ze terecht heel blij mee en trots op.

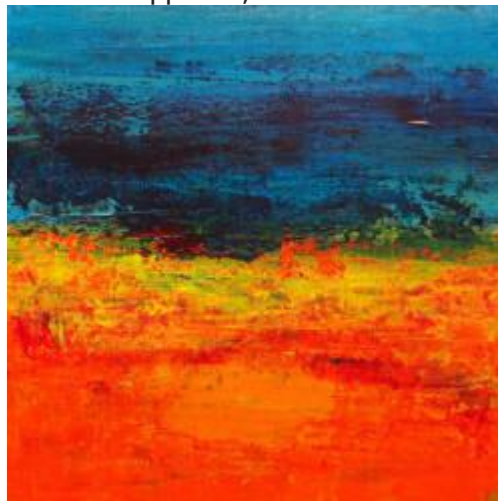
Silence twilight

Paths to happiness,

Feeling part of nature,

Blow away the dark clouds

Choices have consequences,

Snowflake gems,

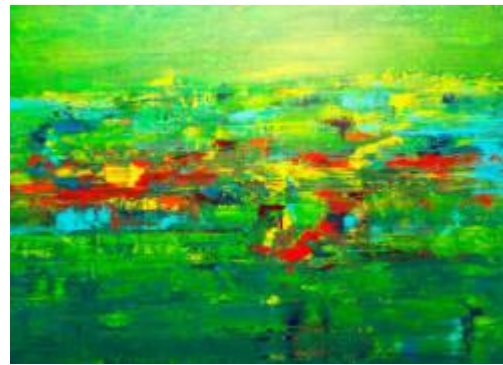
Waves of dolphins joy,

Day for a daydream

Golden mountain,

Whispered secrets

A journey through time,

I love Pariž

Paths to happiness

In 2016 maakte ze ook haar derde sleutelwerk, '*Paths to happiness*', 100 x 100, acryl op doek. "Ik ben erg aan dit schilderij gehecht. Ik kwam uit op een landschappelijk schilderij, zoals overigens vaker, alhoewel er geen echte horizon is." Het belichaamt haar positieve kijk op het leven. "Ik vind het fijn bij mensen blijmoedigheid, kracht en optimisme op te roepen. Zoals ik, ook bij tegenslagen, probeer het beste uit mijn dagen te halen en te genieten, wil ik ook anderen laten genieten. Dat maakt het leven waardevoller en leuker, voor mij, maar hopelijk ook voor anderen."

Atelier

Voelt ze zich kunstenaar? "Ik schilder al heel lang. Als je uit een drukke baan in het bedrijfsleven komt en de ommezwaai maakt duurt het een hele tijd voordat je je kunstenaar voelt en dat kan uitdragen naar je omgeving. Ter gelegenheid van de tentoonstelling bij *bulthaup* liet ik mijn eerste visitekaartjes maken, formeerde ik een mooi team van professionals om me heen en ging mijn website de lucht in. Maar na een paar solo-exposities en de positieve reacties daarop durf ik mij inmiddels wel kunstenaar te noemen."

Terecht lijkt me. Jan Kleijne, kunstverzamelaar en bestuurslid van de *Armando Stichting*, schreef eerder over haar werk: "De abstracten van Ingrid prikkelen de fantasie. De veelheid aan kleuren geeft wisselend uiting aan expressionistische passie en lyrische poëzie. Door de gelaagdheid van de verf en de streken van de kwast en het paletmes word je in haar werk getrokken: een sensatie die hoort bij ware kunst."

We gaan naar [haar atelier](#). Het bevindt zich enige panden verderop op de tweede verdieping. Het heeft noorderlicht en daklicht, ideaal om te schilderen. Een zijkamer fungeert als opslagruimte van haar werk. Er staat een groot, kleurrijk schilderij op de ezel waarin je een berg in de zee zou kunnen zien. Ik zie de paletmessen, de grote en de kleine. Ze begint een schilderij altijd met een onderlaag, zegt ze. "Meestal Pruisisch blauw of een andere donkere tint. Ik werk van donker naar licht. Gemiddeld heeft een werk zeven lagen." Ze werkt op doeken van Artel met een aluminium frame en gebruikt meestal acrylverf van ARA. "Het rood van ARA is prachtig, bloedrood, het is hoog gepigmenteerd en heeft een schitterende glans."